

Flavius Josephus over de tien verloren stammen Israëls

stand en de wysheyd u van God verleend, in Syrië en Fenicië Rechtersaanstellen, die 't recht zullen toebedieneen aan den genen die reeds in uwe wet onderweezen zyn, die de onkundigen zullen onderwyzyn, en die zulke welke niet schroomen zyne en onze wetten te overtreden, met geldboeten, óf met den dood zullen straffen.

Esdras deezen brief ontvangen hebbende aanbadt Gód, en dankte hem daarvoor, dewyl hy deeze ongemeene blyken van 's Konings goedertierenheyd alleenlyk aan des Heeren bystand toeschreef. Thans deed hy alle de Jooden die toen te Babilon waaren tzamenkomen, las hen dien brief voor, van welchen hy 't oorsprongklyke voor zich behieldt, en afschriften daar van zondt aan de Jooden die in Medië woonden. Men kan ligtelyk oordeelen hoedaanig des vólks blydschap was, wanneer zy des Konings gódvruchtigheyd jegens Gód, en zyne goedgunstigheyd jegens Esdras verstonden. Veele wierden te raade zich aanstonds met alle hunne have na Babilon te begeeven, om met Esdras na Jerusaleem te gaan: maar de óverige Israëlitzen wilden dat land niet verlaten. Invoegen dat alleenlyk de stammen van Juda en Benjamin weder na Jerusaleem keerden; en deeze zyn 't die nu in Asië en Europe onder de heerschappy der Romeynen staan: want de andere tien stammen zyn aan gene zyde van den Eufraat gebleeven, en aldaar byna ongelooflyk vermenigvuldigd. Onder die welke zich in grooten getale by Esdras vervoegden, waaren veele Priesters, Leviten, deurwachters, zangers, en andere Tempeldienaars, welke hy by den Eufrates deed tzamenkomen; en na aldaar drie dagen gevast, en Gód om zyne bescherminge op hunne reyze gebeden te hebben, begaven zy zich op weg den twaalfden dag der eerste maand, in 't zevende jaar van Xerxes regeringe, zonder dat Esdras eene ruyterbende, welke die Vórft hen tót geleyde wilde geeven, begeerde te hebben, zeggende dat hy zich op Góds bystand verliet die zórg voor hem en de zyne draagen zoude. In de vyfde maand van 't zelfde jaar quamen zy te Jerusaleem. Terstond leverde Esdras aan de bewaarders van de schatten des Tempels, die van priesterlyken geslachte waaren, den gewyden schat over, welchen de Koning, zyne vrinden, en de Jooden die te Babilon gebleeven waaren, hem aanvertrouwd hadden: dezelve bestondt in zeshonderd vyftig talenten zilvers, honderd talenten waardy aan zilvere vaten, twintig talenten waardy aan goudene vaten, voorts het gewigt van twaalf talenten kóperen vaten kófstelyker dan goud. Thans ófferde Esdras vólgens de wet, twaalf stieren Gode ten brandóffer, voor

Esdras de eere deezer verhuysinge verschuldigd; want niet alleenlyk deed hy 'er den eersten voorslag van, maar buyten twyfel is zyne deugd en gódvruchtigheyd oorzaak geweest van de gelukkige uytkomst welke 't Gode liefde daarop te verleenen.

Eenigen tyd daarna verstondt hy dat'er 444. Priesters en Leviten waaren, die niet willende zich aan eenige tucht onderwerpen, uyt een moedwillige verachtinge der vaderlyke wetten, vreemde wyven genomen, en alzo de zuiverheyd der Priesterlyke Orden bezoedeld hadden: en die hem dit bericht gaven, verzóchten hem dat hy zich met eenen gódsdienstigen yver wilde wapenen, om te beletten dat de misdaad van byzonderen Góds gramschap over al het vólk haalde, en het weder in dezelfde rampen stortte, waaruyt het zo even eerst verlóft was. Dewyl 't van de aanzienlykste perfoonen waaren die zich aan die zonden hadden schuldig gemaakt, dacht Esdras wel dat indien hy hen beval hunne vrouwen en kinderen te rugge te zenden, zy weygeren zouden hem te gehoorzaamen: dit trof hem met zulk een smartelyke droefheyd, dat hy zyne kleederen scheurde, het haar uyt zyn hoofd en baard rukte, en al weenende zich op den grond nederwierp. Ondertusschen vervoegden de vroomste lieden zich by hem, en mengden hunne traanen onder de zyne. In deezen treurigen staat hefte hy zyne oogen en handen ten hemel op, en zeyde: „Ik schaam my, ó Gód, den hemel te aanschouwen, wanneer ik denk dat dit vólk steeds wederom tót zonden vervalt, en de straffen, waarmede gy de gódloosheyd hunner vaderen getuchtigd hebt, zo dra uyt het geheugen verliest. Nógtrans, Heere, nademaal uwe barmhartigheyd oneyndig is, heb medelyden, zo 't u belieft, met dit overblyffel eener langduurige gevangenis, 't welk gy eyndelyk weder in zyn oude vaderland gebragt hebt. Vergeef, Heere, ook deeze misdaad, en alhoewel zy den dood verdiend hebben, laat het u daarom niet verveelen uwe goedheyd aan hen te betoonen, door hen in 't leeven te behouden. Terwyl hy aldus sprak, en dat alle die by hem waaren, zo mannen, als vrouwen en kinderen, nevens hem weenden, quam *Achonias*, een voerman van Jerusaleem, en zeyde; „dat dewyl men niet behoefde te twyfelen óf degéne die met vreemde vrouwen getrouwd waaren, hadden een zwaare zonde begaan, men hen derhalve beveelen most haar nevens de kinderen die zy 'er by geteeld hadden te rug te zenden, en dat men de ongehoorzaame die weygerden zulks naa te komen, vólgens Góds wet beoordeelde te straffen. Esdras keurde deezen, „

K k 2 raad